

DET KONGELIGE
BARNE- OG FAMILIEDEPARTEMENT

Fredrikstad kommune
Omsorgs- og oppvekstseksjonen
Postboks 1405
1602 Fredrikstad

Deres ref
02/09677-1/16619/02/00S-BBV-TORO

Vår ref
02/01089

Dato

16.1.2003

Spørsmål om barneverntjenesten kan ha beredskap utenfor kontortiden uten å ha leder eller stedfortreder tilgjengelig

Vi viser til Fredrikstad kommunes brev av 4. mars 2002, der det stilles spørsmål ved om en vaktberedskap for barnevernet utenfor kontortiden må organiseres slik at den til enhver tid har en leder eller stedfortreder tilgjengelig, eller om den kan basere seg på å søke bistand fra politiet dersom det oppstår behov for å treffe vedtak etter barnevernloven §§4-6, 2. ledd eller 4-25, 2. ledd.

Barnevernloven §§4-6, 2. ledd og 4-25, 2. ledd legger myndigheten til å treffe akuttvedtak om å plassere barn utenfor hjemmet og å plassere barn i institusjon for observasjon, undersøkelse og korttidsbehandling, til både barnevernadministrasjonens leder og påtalemyndigheten.

Påtalemyndigheten er gitt vedtaksmyndighet etter barnevernloven, som følge av en videreføring av en gammel ordning som har eksistert helt fra vergerådsloven. Ordningen er ikke drøftet i forarbeidene verken til barnevernloven av 1953 eller gjeldende lov. Departementet legger imidlertid til grunn at påtalemyndighetens myndighet er subsidiær i forhold til barnevernlederens myndighet, og i utgangspunktet begrenset til tidspunkter hvor barnevernleder ikke er tilgjengelig. Det vises i denne forbindelse til retningslinjene av 15. oktober 1998 om midlertidige og foreløpige vedtak i akuttsituasjoner pkt. 5.1.2, der det fremgår at det først er i tilfeller der det er behov for å treffe akuttvedtak mot foreldrenes vilje på tidspunkter der barneverntjenestens (evt. fungerende) leder ikke er tilgjengelig, at påtalemyndigheten har den nødvendige kompetanse.

Som en forutsetning for at barnevernvakter i det hele tatt skal ha myndighet etter barnevernloven har Barne- og familiedepartementet lagt til grunn at de er organisert som en del av den kommunale barneverntjenesten, underlagt barnevernlederens instruksjonsmyndighet. Der barnevernloven har lagt vedtaksmyndigheten direkte til barnevernadministrasjonens leder, slik som etter barnevernloven §§4-6, 2. ledd og 4-25, 2.

ledd, kan vedtaksmyndigheten ikke uten videre delegeres til barnevernvakter. Disse vedtakene kan bare treffes av barnevernlederen selv, eller den som fungerer i dennes sted. Dersom en barnevernvakt skal ha myndighet til å treffe denne type vedtak er det en forutsetning at barnevernleder har utpekt lederen ved barnevernvakten til å fungere som barnevernleder under dennes fravær.

Departementet er av den oppfatning at kommunenes barneverntjeneste, herunder vaktberedskap utenfor kontortid, i utgangspunktet bør være slik organisert at det er mulig å få tak i barnevernsadministrasjonens leder, eventuelt den som i dennes fravær har myndighet til å treffe akuttvedtak. Som nevnt kan dette ivaretas ved at barnevernleder utpeker lederen av barnevernvakten som barnevernleder i de aktuelle tidsrommene. I spesielle tilfeller, der den som har myndighet til å treffe akuttvedtak likevel ikke er tilgjengelig, har påtalemyndigheten den nødvendige myndighet.

I de tilfeller der påtalemyndigheten treffer akuttvedtak vil det imidlertid uansett ikke skje i form av en delegasjon fra barnevernet til påtalemyndigheten idet påtalemyndigheten selv er gitt vedtakskompetanse direkte i barnevernloven. I disse tilfellene vil det heller ikke være brudd på taushetsplikten dersom barnevernet gir politiet nødvendig taushetsbelagt informasjon for at påtalemyndigheten skal kunne treffe akuttvedtak. Det følger av barnevernloven §6-7, 1. og 3. ledd sammenholdt med forvaltningsloven §§ 13 og 13b nr. 5 at barnevernet kan gi politiet de nødvendige opplysninger, såfremt dette er nødvendig for å fremme barneverntjenestens oppgaver, eller for å forebygge vesentlig fare for liv eller alvorlig skade for noens helse.

Med hilsen

Kari M. Ofstad

Åshild Flatebakken